

[Wilhelm]

efter ministerens erklæring om, at dette ikke vil blive benyttet til social selektion, og selvfølgelig kan ministeren sagtens svare, at han ikke generelt vil favorisere funktionærbørn i forhold til landbøbørn, men selvfølgelig er en personundersøgelse noget, som på den ene eller den anden led skal benyttes til social selektion. Hvad skulle man ellers med den? Og så er vi tilbage ved det, som er det principielle her. Der er tale om ulighed for loven, når man skal lave personundersøgelser, før man finder ud af, om folk skal have tilbudt samfundstjeneste som alternativ til en frihedsstraf.

Jeg undrer mig måske ikke så meget over, at ministeren og socialdemokratiet med bind for øjnene kan gå ind for en sådan ulighed for loven, for det har vi jo set før, men det undrer mig meget, at f.eks. hr. Bjørn Elmquist tier stille om det. Han havde meget blik for det her forleden dag, da vi for første gang i Danmark fik et konkret eksempel på ulighed for loven i forbindelse med kautionsstillelse for at undgå varetægtsfængsling. Han havde ganske ret i den udmærkede kampagne, han kørte om den ulighed for loven, der dér var tale om, men det er præcis det samme, der er tale om her, hvis man vil til at anlægge personundersøgelser som grundlag for, om folk skal have et tilbud om en alternativ strafform i forhold til frihedsstraffen. Det kan ikke bortforklares, hvis det ikke er objektive kriterier, der ligger til grund, således at der for lovovertrædelser inden for de og de strafudmålinger er et alternativ, der hedder samfundstjeneste, også under forsøgsordningen. Hvis der ikke er sådanne objektive kriterier, er det, hvordan man end vender og drejer det, en ulighed for loven, og ministeren har ikke bare i besvarelsen af spørgsmål 1 statueret, at det er måden, han vil praktisere det på, men han har også bekræftet det mere principielt i sin erklæring her i dag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu tror jeg, hr. Wilhelm er kommet så langt ud, at der ikke mere er fast grund under fødderne. Når vi fra radikal side kan godkende det med, at der foretages en personundersøgelse, er det, fordi det er det samme, der foretages i mangfoldige tilfælde,

hvor psyken kan gøre vedkommende person ganske strafuegnet, men bedre egnet til institutionsanbringelse.

Bjørn Elmquist (V):

Tak for de rosende ord til hr. Wilhelm, men vi har ikke været bange, og jeg personlig har ikke været bange for de svar eller de forklaringer, som justitsministeren har givet i denne sammenhæng. Det er muligt, at hr. Wilhelm lægger noget bredere i begrebet social selektion, end vi andre gør. Jeg har ikke ment, at det ville blive noget med, hvilken samfundsklasse – hvis vi kan tale om det i Danmark – man tilhører, om man er rig eller mindre rig osv. Jeg har opfattet det som en bedømmelse, en vurdering af, om det var personer, som man kunne forestille sig ville have et udbytte af at komme ind i den samfundsgavnlige tjeneste.

Og så lige til hr. Knud Lind. Jeg tror ikke, der er ret mange her i salen eller blandt tilhørerne, der forventer, at jeg svarer på det, der blev sagt, for det var noget mærkeligt, florumvundet noget. For mig er der ingen tvivl om, at det ville være forkert at stille ændringsforslag i den retning, som hr. Knud Lind talte om, til et beslutningsforslag som dette, og hvis virkelig hr. Knud Lind synes, at det var så fremragende lige i denne sammenhæng, hvorfor stillede hr. Knud Lind så ikke selv de ændringsforslag?

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg er ganske enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han siger, at nu var hr. Wilhelm kommet for langt ud.

Naturligvis er der ikke tale om at udskille sociale tabere. Som det blev nævnt, foretages personundersøgelser i en mangfoldighed af tilfælde, og vi kan ikke i en forsøgsperiode undlade at interessere os for den person, der skal gøre samfundstjeneste og dermed i virkeligheden betros andre mennesker, der gør et eller andet for samfundet ved at forsøge dette. Vi er nødt til at kunne fortælle sådan nogenlunde, hvem det er, der kommer, på den fortrolige måde, sådan noget skal ske på, i den forstand, at vi skal kunne garantere, at der er visse problemer, som man ikke kan forvente opstår, i kraft af at der sendes en samfundstjenestedømt ud. Personundersøgelser foretages ikke for at udskille visse sociale